

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

cognat, inuenit se in ipso portu. Ita qui nauigat in Obedientia nauis, in omnibus qua facit, proficit, & ulterius progreditur. Nam siue dormiat, siue comedat, laboret, aut quiescat, negotia tractet, aut quiduis boni faciat: si id est Obedientia, in omnibus Deo placet, & aliquid promeretur; & in omnibus liber est ab anxia sollicitudine: quia omnes suas curas gubernatori ipsum nomine Dei gubernanti relinquit: in quo totam suam sollicitudinem praecipue collocat, sciens (vt ait Sanctus Petrus) quod *ipsi sit cura de nobis*; & quidem multo maior de eo, qui Diuinae ipsius gubernationi se totum committit, magna tam pace & securitate sperans, quod suo tempore sit ad optatum portum peruenturus. Nam ipsemet dixit: *d ego sum Dominus Deus tuus, gubernans te in via qua ambulat; ut inam attendisses mandata mea: facta fuisset sicut sterneret pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris*. Hinc etiam ortu habuit, quod Sancti Patres inter modos varios vitae Religiosae tutiorem ac securiorem semper indicarunt modum & ordinem Coenobitarum uiuentium cum subiectione vni Praelato, quam Eremitarum habitantium in solitudine, nec habentiam ibi superiorem, cui obtemperarent: nam hos carere fructu obedientiae; & solitudine attendendi suis rebus esse oneratos: illi vero utraq, hac commoditate gaudent, cum a Praelatis gubernantur: in quos omnes curas conijciunt. Nam (vt ait Cassianus) proprius horum Religiosorum finis est, propriam voluntatem mortificare, & crucifigere; nec sollicitos esse de castino. Et quamuis non perueniant ad excessus contemplationis, quam habent Eremitae, & solitarij; hic tamen defectus compensatur Obedientia humilis, & a curis expedita, quae est in Conuentibus. Nam (vt S. Thomas ait) Obedientia extollit merita & operum valorem, Et quocumque opus ex Obedientia factum magis placet Deo, maiusque praemium meretur, quam si ex propria electione fieret: quatenus oblationi ipsius operis coniungitur oblatio voluntatis & cordis: quod donum Deus plurius facit.

§. I.

PER GAMVS explicando amplius hanc veritatem ex eo gubernationis modo, quem Deus Dominus noster seruauit cum primis nostris parentibus in statu innocentiae, deducens eos per viam Obedientiae: eo quod illa certior esset, tutior, breuior, suauior, & efficacior; quae teneri poterat ad conseruanda septem praestantissima dona, quae illis dederat, ac promiserat: gratiam scilicet, & supernaturales virtutes, quae animam sanctificant; subiectionem carnis spiritui absque passionum rebellionem, sanitatem integritatem, & immortalitatem corporis: dominium pacificum omnium animantium; perpetuam in terreno paradiso habitationem; & promissionem, quod si ipsi in hac Obedientia perseverarent: omnia haec dona essent etiam ipsorum successio-

1. Pet. 5.7

d Isa. 48.17

Collat. 19.
c. 8. §. 5.2. 2. q. 126.
a. 3.

a Genes 2. 17

Lib. de peccatorum
meritis &
e 2. 11. c. 11.
Tom. 7.De Consi-
tium. Monast.
c. 19.1.
Lib. 14. de
Ciuil. c. 12.3.
b Ecc. 8. 30

c Prov. 31.

d Psal. 29. c.
c. 4

ribus communia; ac denique mutandum illis terrestrem paradysum in celestem, in quo æternum viuerent felices ac beati. Ad hæc tanta dona conseruanda, & ampla aded promissa conseruanda, vnicum tantum præceptum positum eis tradidit, dicens: *de ignoscencia boni & mali ne comit* quod erat obseruatu facile, vt facilis esset perseverantia in Obedientia, & omnibus his donis, cum summa pace & concordia gauderent. Quod igitur maius iudicium Deus dare potuit, vt intelligeretur, quanti ipse faceret Obedientiam: quàm quod illam tanquam fundamentum iecerit status ad felicitatis, & conseruationis præstantium aded donorum, ac securitatis obediendi aded ingentia promissa? Explicat hoc Sanctus Augustinus in hunc modum: seruiebant parentes nostri Deo cum Obedientia, quæ illis fuerat valde commendata, & qua solus Deus honoratur: quæ quàm magna sit, ac sufficiens ad creaturam rationalem sub Domini protectione retinendam: non potuit melius ostendi, quàm imposito præcepto, ne fructum comederent, qui aliàs non erat malus.

EODEM CONSILIO VSUS est Dominus noster in Religione cuius finis (vt ait Sanctus Basilius) est, restituere nos eo modo, quò perire fieri, felicitati illi, quæ fuit in statu Innocentiæ. Fauet enim ipse Dominus Religiosis, tribuens eis dona & promissa prædicta: quæ omnia pro fundamento, cui innituntur, habent Obedientiam, qua obtinentur, & septem aliæ excellentiæ conseruantur, sicut prædictæ, felicitis illius status. Nam Obedientia conseruat augetque gratiam, & reliquas virtutes supernaturales. Imò Sanctus Augustinus eam appellat matrem & custodem omnium reliquarum: matrem, quia illas generat ac nutrit; custodem, quia illas conseruat ac protegit.

Deinde per Obedientiam Caro subijcitur spiritui; & passiones rationem si voluntas humana seipsam abnegat, vt Diuinæ conformetur: Deum ei ita fauet, vt eius appetitiones ipsi seie accommodent. Ac propterea ecclesiasticus vtrasque simul coniunxit dicens: *b post concupiscencia tua non uita, & à voluntate tua auertere.* Sanitatem etiam corporis conseruat Obedientia; eamque producit iuxta illud Salomonis: *c Fili mi, ne obliuiscaru Legem meam, & præcepta mea cor tuum custodiat, longitudinem enim dierum, & sanam vitam, & pacem apponent tibi.* Et quamuis à temporali morte non præseruet: efficit tamen vitam aliam felicioram, quæ nunquam habet finem. Scriptum est enim: *d Quoniam vita in voluntate Dei est: & is eam obtinet vitam, qui eius explet voluntatem.* Sicut insignis ille obediens Acharius de quo refert Sanctus Ioannes Climacus, quod cum esset sepultus, & à Sancto quodam Abbate interrogaretur, an esset mortuus; respondit: quomodo est possibile, Pater, vt obediens moriatur. Perfectæ quoque Obedientie

subijciuntur ferae, pacem quae cum iustis colunt: quibus propterea creaturae obediunt: quia ipsi obediunt Creatori: quemadmodum saepe obediunt Sanctis Martyribus, Sancto Francisco, aliisque Sanctis Eremitis. qualis ille fuit, qui ad Obedientiam sui Abbatis leenam cepit, & ad ipsum peruenit: & ita impletur quod scribitur in Iob: *Bestias terrae non formidabis, quia pacifica erunt tibi*, quatenus id ad obsequium Deo praestandum expediet. Praeterea Obedientia est quae constantem & perseverantem adfert habitationem in Paradylo Religionis; eademque plenitudinem obtinet deliciarum & consolationum caelestium, quae per centuplum significantur: nec vllas ab hoc Paradylo reijcitur, nisi propter inobedientiam. Ex quo etiam provenit, ut Religiosorum obedientia continuare faciat, & vigere vigorem sui instituti in Successoribus. Cum enim ipsi fervore suo eum rigorem serrent, eundemque spiritum Successoribus suis commuicant: remnnerat Deus in filiis, parentum Obedientiam. Et Rechabitis, qui erant quasi Religiosi, promisit Deus in praemium insignis eorum obedientiae: *non defuturum eorum de eorum stirpe, qui staret in conspectu ipsius cunctis diebus*. Per Obedientiam denique obtinetur palma victoriae, & vita aeterna. Scriptum est enim *Si vis ad vitam ingredi serva mandata*. Et *Vir obediens loquetur virtutum*: eius enim obedientiae debetur vltima corona gloria.

S I D Q V I D I C O vltimam? potius dicendum erat: totam vitam perfecti obedientis esse continuam quandam victoriam: triumphat enim semper de omnibus suis hostibus: quia vincit omnia vincibilia eo modo quo vinci possunt. Et haec sunt illa septem, quae iam insinuavimus: peccata scilicet ac vitia maximos nostros hostes: carnis passiones; proprii iudicij rebellionem; id & voluntatis propriae tentationes Daemonum; feritatem & molestationem animalium, & reliquarum rerum, quae sensu carent; contradictionem denique & calumnias hominum saecularium. Nam, ut idem Salomon ait: *i* *si placuerint Domino via hominis, inimicos quoque eius convertet ad pacem*: quos etiam nostris pedibus subijciet. quia nos ipsos eius voluntati subijcimus in omnibus, quae de nobis constituit. Ac propterea Hebraeis dixit: *k* *si custodieritis mandata, quae ego precipio vobis, & feceritis ea: disperdet Dominus gentes istas ante faciem vestram: & possidebitis eas, quae maiores & fortiores vobis sunt*.

S I D his omnibus addamus, quod Obedientia vincat etiam Deum ipsum, alius invincibilem: deducens eum ad faciendam voluntatem ipsi obedienti nulla enim re ad eum deducere possumus, ad faciendum quod petimus: atque cum facimus quod ipse praecipit; & amplectimur quod vult. Ac propterea S. Bonaventura dixit: eos, qui hanc habent cum Deo conformitatem, esse quasi Deos omnipotentes in sua voluntate: nam vniertes eam cum I e,

e Iob. 3. 22.

5.

6.

f Ierem. 3. 19

7.

g Mat. 19. 17

h Pro. 22. 28

i Pro. 16. 7.

k Deut. 31.

122.

En dicitur sa.

lucis 5. 1.

rom. 8.

1. Apoc. 2. 7.
11. 17. 26.

in cap. 3. 5.
12. 1.

voluntate, possunt in eo quicquid volunt. Ex quo fit, ut septem illa præmia, quæ Christus Dominus noster in Apocalypsi promisit, non solum ei, qui vicit prius; sed etiam nunc vincenti: omnia pertineant ad obedientem, qui est propriè vincens. Nam ita vincendo pergit, sicut obediendo. Primum præmium est, cum dicit: *vincenti dabo edere de ligno vite, quod est in Paradiso Dei.* Secundum: *qui vicerit non ledetur à morte secunda.* Tertium: *vincenti dabo manna Absconditum & calculum candidum; & in calculo nomen novum, quod nemo scit, nisi qui accipit.* Quartum: *qui vicerit & custodierit vsque in finem opera mea, dabo illi potestatem super gentes.* Quintum: *in qui vicerit, vestietur vestimentis albis, & non delebo nomen eius de libro vite.* Sextum: *qui vicerit faciet eum columnam in templo Dei mei.* Septimum: *qui vicerit, dabo ei sedere mecum in throno meo.* Quod verò hæc præmia obedienti promittantur, indicium est, quod ad singula repetat verba illa: *qui habet aures audiendi audiat, & spiritus dicat Ecclesia.* Per Ecclesiam enim virtutem significat Obedientiam, quæ verbum Dei audit, & custodit. Cum magno verò mysterio aliquando hæc verba ponit, antequam præmia exprimat; aliquando autem post expresserit obediens animetur ad seipsum vincendum; & promptè obediendum spe præmiorum, quæ accepturus est; & ea eorum parte, quæ datur cum vincit, quasi prompta pecunia præmium reddatur, quod, dum se vincit, promeretur.

§. II.

ALIA ADHUC superest via magna OBEDIENTIA bona cognoscendi: consideratio scilicet grauium incommodorum & malorum, quæ adfert INOBEDIENTIA. Nam ut Philosophi dicunt: illud est melius, cuius oppositum est peius; & illud magis amatur, plus fit & maiori præmio à Deo remuneratur: cuius contrarium magis ipse odit, contemnit ac punit: talis autem est Obedientia. Ascendamus (ait Sanctus Augustinus) ad montem Obedientia; & impleamus, quod Deo promisimus: nihil enim est Obedientia præstantius; nec peius inobediencia. Adamus perijt: quia fuit inobediens; Christus autem resurrexit: quia obediuit Patri suo.

Hoc exemplum sufficeret ad cognoscendam grauitatem huius peccati: quod fuit radix omnium peccatorum & miseriarum huius mundi: cuius pena non potuissent secundum æqualitatem reparari, nisi per Dei incarnationem Obedientiam: iuxta illud Apostolica: *sicut per inobedientiam vnus hominum peccatores constituti sunt multi: ita per vnus obeditionem, iusti constituentur multi.* Inobediencia enim Adami in causa fuit, cur omnes ab eo descendentes eius originali culpa nascerentur, & subiecti essent miserijs, quas ipse propter eam incurrit, quæ fuerunt septem valde lætuosæ. Quarum prima fuit, b quod oculi

Serm. 14.
ad Fratres
in Tramo.

1a Rom. 5. 19

I.
b Genes. 3. 7